

QUÊ HƯƠNG GIÃ BIỆT

Tổ quốc từ lâu giã biệt rồi,
Nguy nan mới hiểu thấu tình người.
Thương thời sông núi rền ai oán,
Xót thuở cửa nhà nát tả tơi.
Bỏ nước niềm đau đâu đã dịu,
Lìa quê nỗi nhớ vẫn chưa nguôi.
Tha hương lại thấy đời êm ấm,
Định mệnh an bài phải thế thôi!

GIÁC MỘNG ĐÊM QUÁ

Đêm qua trong mộng gặp người thương,

Vẫn nét kiều sa đẹp lạ thường.
Tình đã phân ly lòng chẳng dứt,
Duyên dù chia cách nợ còn vương.
Thời nhà nên phải lìa quê mẹ,
Vận nước cam đành biệt cố hương.
Gởi nắm xương tàn nơi đất khách,
Bình yên thanh thảo chốn thiên đường.

Ngô Đình Phùng